

V Міжнародна науково-практична конференція

**ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
РОЗВИТКОМ ГАЛУЗЕВИХ І
РЕГІОНАЛЬНИХ СУСПІЛЬНИХ
СИСТЕМ**

20-22 травня 2015 року

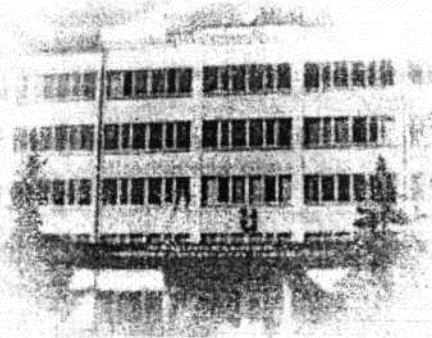
Івано-Франківськ
2015

Міністерство освіти і науки України
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу (Україна)
Івано-Франківська обласна державна адміністрація (Україна)
НАК "Нафтогаз України"
ДУ "Інститут регіональних досліджень ім. М. Долішнього" НАН України
Київський національний університет ім. Т. Шевченка (Україна)
Полтавський національний технічний університет ім. Ю. Кондратюка (Україна)
Тернопільський національний економічний університет (Україна)
Чернігівський національний технологічний університет (Україна)
Державний університет Квіленда (Канада)
Європейський центр екології (Польща-Україна)
Асоціація морських міст і громад (Польща)
Гірничо-металургійна академія ім. С. Сташица в Кракові (Польща)
Познанський політехнічний університет (Польща)
Вища школа адміністрації і бізнесу імені Е. Квятковського у Гдині (Польща)
Університет прикладних наук у Ціттау (Німеччина)
Південно-казахстанський державний університет ім. М. Ауезова (Казахстан)

V Міжнародна науково-практична конференція
**"ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
РОЗВИТКОМ ГАЛУЗЕВИХ І РЕГІОНАЛЬНИХ
СУСПІЛЬНИХ СИСТЕМ"**

20-22 травня 2015 року

Івано-Франківськ
2015

“Теорія і практика стратегічного управління розвитком галузевих і регіональних суспільних систем” (Івано-Франківськ, 20-22 травня 2015 року): Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції. – Івано-Франківськ: пп Голіней О.М., 2015. – 398 с.

Матеріали конференції спрямовані на науковий пошук, узагальнення та розроблення рекомендацій щодо можливих шляхів вирішення основних проблем стратегічного управління розвитком галузевих і регіональних суспільних систем. Носять як практичний, так і теоретичний характер, та можуть бути корисними для широкої наукової громадськості, керівників підприємств і організацій, працівників органів державного управління, викладачів вищих навчальних закладів, слухачів системи підвищення кваліфікації, докторантів, аспірантів.

Головний редактор Ліліана Гораль, д.е.н., професор

Відповідальний за випуск Ірина Перезовова, д.е.н., професор

Редакційна колегія:

Гречаник Б., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства
Данилюк М., д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки підприємства
Зелінська Г., д.е.н., професор, завідувач кафедри організації праці та виробництва
Кафка С., к.е.н., доцент, в.о. завідувача кафедри обліку і аудиту
Кісь С., к.е.н., доцент кафедри теорії економіки і управління
Петренко В., д.е.н., професор, директор Інституту післядипломної освіти
Полянська А., д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту та адміністрування
Сімків Л., к.е.н., доцент в.о. завідувача кафедри теорії економіки і управління
Фадєєва І., д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів

Рецензенти:

Брич В. – д.е.н., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Тернопільського національного економічного університету
Хрущ Н. – д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів та банківської справи Хмельницького національного університету

Тексти матеріалів тез подані в авторській редакції. Відповідальність за точність, достовірність і зміст поданих матеріалів несуть автори.

ЗМІСТ

Крижанівський С.І. ВІТАЛЬНЕ СЛОВО УЧАСНИКАМ КОНФЕРЕНЦІЇ	14
Акименко О.Ю., Сизоненко О.В. ІНВАЛЮТНІ ОПЕРАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ: БУХГАЛТЕРСЬКИЙ АСПЕКТ	15
Амельницька О.В., Ровт Е.П. ДІАГНОСТИКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙ В ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖАХ	17
Андрійчук І.В., Пімошенко І.С. ІДЕНТИФІКАЦІЯ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА РІВЕНЬ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ ДЕРЕВНОЇ БІОМАСИ У РЕГІОНІ	19
Андрусів У.Я. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ВИРОБНИЦТВА БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ	20
Бажай М.М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕІНЖИНІРИНГУ НЕОСНОВНОЇ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	22
Бандерич В.Б. ЗРОСТАННЯ РОЛІ ІНВЕСТИЦІЙ У ПРОЦЕСІ ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЛІСОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ	24
Безверхнюк Т.М., Левицький А.О. УЗГОДЖЕННЯ ІНТЕРЕСІВ ЗАІНТЕРЕСОВАНИХ СТОРІН ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕГІОНАЛЬНИХ СУСПІЛЬНИХ СИСТЕМАХ	25
Безрукова Н.В., Ринейська Л.С., Свічкарь В.А. РОЛЬ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	27
Безуглий І.В. ІМПЕРАТИВНІСТЬ В РОЗРОБЦІ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИХ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ	29
Бережницька У.Б., Ткачівська І.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА ПРИКАРПАТТЯ	30
Берлоус М.В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ОРГСТРУКТУР	32
Боднярук І.Р. ЧИННИКИ, ЩО ПЕРЕШКОДЖАЮТЬ РОЗВИТКУ ТА ВИКОРИСТАННЮ ІННОВАЦІЙНОГО ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНАЛЬНИХ СУСПІЛЬНИХ СИСТЕМ	35
Болдирєва Л.М., Гринько О.В. УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ТРАНСПОРТНОЇ ЛОГІСТИКИ	36
Бруханський Р.Ф. ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ ТА ПОБУДОВИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА ОСНОВІ ЛАНЦЮЖКІВ ВАРТОСТІ	37
Буй Ю.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙ З ПОЗИЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ	39
Буряк А.А., Савенко А.В., Дрозд І.В. ЗБЕРЕЖЕННЯ Й РОЗВИТОК ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНУ	41
Бутко М.П. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМІКИ НА СУБНАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ У МОДЕРНІЗАЦІЙНОМУ ВИМІРІ	43
Wagenknecht M., Gadueeva I. INTELLIGENCE-BASED APPROACHES TO QUALITY CONTROL IN OIL AND GAS MINING	46
Вариаба В.І., Бабидорич Л.І. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ВПЛИВ КРЕДИТНИХ СПЛОК НА РОЗВИТОК РЕГІОНУ	49
Вариаба В.І. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНАЛЬНИХ СУСПІЛЬНИХ СИСТЕМ ЯК НАСЛІДОК ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТОІНТЕГРУЮЧОЇ ЗС-ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ	51

Василюк І.І. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ РОЗРАХУНКУ ОБ'ЄМІВ ІНФОРМАЦІЇ	53
Василюк О.Б., Микитчук В.Р. АНАЛІЗ ПРИНЦИПІВ ОБЛІКУ ТОВАРІВ ТОРГІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	55
Василюшина Н.С. ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	56
Васильченко Г.В., Кафка С.М., Кравченко Т.А. ТЕХНОЛОГІЯ ЗАЛУЧЕННЯ ПРЯМИХ ІНЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РЕГІОН	58
Вербовська Л.С., Костів Х.Б. ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ У СТРУКТУРІ ПІДПРИЄМСТВ	60
Верига Ю.А., П'ятичук І.Д. ЗВІТНІСТЬ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ВАРТІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ	61
Wygwicka M., Szafranski M., Goliński M. A PROFESSIONAL SYSTEM AS AN EXAMPLE OF AN EDUCATIONAL AND ECONOMIC NETWORK	62
Витвицька У.Я., Закладна Т.В. АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА РІВНЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	64
Витвицький Я.С. ВОЛАТИЛЬНІСТЬ СВІТОВИХ ЦІН НАФТИ	66
Войтків Л.С., Моххамед А. ШЛЯХИ АДАПТАЦІЇ СВІТОВОГО ДОСВІДУ КРЕДИТНИХ ВЗАЄМИН БАНКІВ ІЗ СУБ'ЕКТАМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	69
Войтків Т.І. КЛАСТЕРИЗАЦІЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	71
Волот О.І. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ З ЗАСТОСУВАННЯМ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	73
Гивадзин Н.О., Червонык І.С. СУТНІСТЬ ВИТРАТ В СИСТЕМІ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ	75
Гагауз В.М. ФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ РИСКАМИ ОБЕСПЕЧЕНИЯ БАНКОВСКИХ ССУД	77
Галюк І.Б. ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК: НОВЕ БАЧЕННЯ І ТРАКТУВАННЯ	78
Гладун В.В. ЩОДО ДОЦІЛЬНОСТІ ВІДРОДЖЕННЯ СОЛЕВАРІННЯ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ	80
Глязко Н.Д. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБ'ЄКТІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	81
Глєбова А.О., Зернюк О.В. ДІАГНОСТУВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АТ В УКРАЇНІ	84
Гнедіна К.В. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ СЕРЕДНІХ МІСТ	85
Гобир І.Б. РОЗПОДІЛ МАТЕРІАЛЬНОЇ ВИНАГОРОДИ МІЖ ПРАЦІВНИКАМИ НАФТОГАЗОВИДОБУВНОГО ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ КОЕФІЦІЄНТІВ ЇХ ТРУДОВОЇ УЧАСТІ	86

Голобородько А.П., Марченко А.В. ПРОБЛЕМНОСТЬ ПРИМЕНЕНИЯ ИННОВАЦИОННЫХ СТРАТЕГИЙ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ УКРАИНЫ	88
Гораль Л.Т. ИННОВАЦІЙНА КОНКУРЕНЦІЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	90
Гречаник Б.В. ИНВЕСТИЦИЙНО-ИННОВАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК СКЛАДОВІ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ІННОВАЦІЙ (НСІ)	92
Гринюк І.М. УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ	94
Далик Н.А. ПРИНЦИПИ І ОСНОВНІ СКЛАДОВІ МЕХАНІЗМУ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ НА ОСНОВІ ОПТИМАЛЬНОГО ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ	96
Данилюк М.О., Гурмак Х.В. ОЦІНЮВАННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	98
Данилюк М.О., Пелех О.В. ПРО СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ У ВІТЧИЗНЯНИЙ НАФТОГАЗОВИДОБУВНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ	100
Данилюк-Черних І.М. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ НЕПЕРЕРВНОГО РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВ НАФТОГАЗОВОГО КОМПЛЕКСУ	102
Денисенко М.П., Васильєва М.О. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ	104
Дерій Ж.В. АСИМЕТРІЇ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ	105
Дмилюк А. ФАКТОРЫ РАЗМЕЩЕНИЯ ЦЕПОЧЕК СОЗДАНИЯ СТОИМОСТИ ТНК В ПРИНИМАЮЩИХ СТРАНАХ	107
Дзьоба О.Г., Лінчевська Н.М. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ НА ГАЗОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	108
Головата Ю.Б. КОРОТКИЙ ОГЛЯД СУЧАСНОГО СТАНУ НАФТОГАЗОВОГО КОМПЛЕКСУ ПРИКАРПАТТЯ	110
Долішня Т.І., Медвідь І.Б. НОВАЦІЇ ОПОДАТКУВАННЯ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ	111
Дробишева О.О., Романенко І.К. УПРАВЛІННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА НА ПРИНЦИПАХ СОРСИНГУ	113
Drogomyretska M. POSSIBILITIES FOR IMPLEMENTING THE CLUSTER MODEL IN THE TOURISM INDUSTRY OF UKRAINE	115
Дубовая В.В., Марченко Л.Ю. ЯКІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОРИСНОЇ ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	117
Еретенюк І.О. ЩОДО РОЗРОБКИ ІНСТРУМЕНТАРІЮ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ	118
Журби І.О. КЛАСТЕРИЗАЦІЯ, ЯК ОДИН З ШЛЯХІВ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНІВ	119
Занухлик І.Б. ФОРМУВАННЯ ЛАНЦЮГА ЦІННОСТІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ГАЗОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ	121

УДК 364.2

*Глазко Н.Д., асистент
Вінницький національний аграрний університет*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБ'ЄКТІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Соціально-економічний розвиток в суспільстві відбувається на основі державної підтримки та регулювання. Велика увага приділяється основній складовій – це соціальній сфері. Регулювання даної сфери повинно відбуватися на державному та регіональному рівнях з постійним удосконаленням, щоб отримання соціальних послуг відбувалося на належному рівні. Оскільки, забезпечення соціального аспекту є однією із основних функцій держави, що характеризує розвиток кожної території.

Виявлення основних проблем розвитку соціальної сфери дозволить визначити основні цілі, які допоможуть уникнути проблем соціально-економічного розвитку та забезпечити вагомі складові соціальних потреб суспільства.

Кожна людина реалізуючи себе в суспільстві, повинна обов'язково бути забезпечена послугами невиробничої сфери, соціальними гарантіями (соціальний захист) з боку держави. Все перелічене реалізується відповідними закладами освіти, медицини, культури, спорту та туризму, а також працівниками даних закладів, спецфондами держави та позабюджетними соціальними цільовими фондами та ін.

Вивчивши проблеми складових соціальної сфери в країні (макрорівень), необхідно визначити та проаналізувати стан та перспективи соціальних послуг в сільській місцевості (мікрорівень), дані послуги потребують більш вагомого вирішення проблеми (різноманітні джерела фінансування, вдосконалення побудови соціальної сфери, врахування площі території, чисельність населення, зовнішньоекономічні зв'язки) і це зробить на прикладі Вінницької області, що надасть змогу визначити перспективи подолання негативних наслідків розвитку та кризового становища соціальної складової в розрізі сільських територій.

Отже, актуальність та аналіз стану даної сфери в країні має вагому частину праць, а становлення, розгляд та перспективи сільської соціальної сфери недостатньо визначені у працях вітчизняних вчених, що потребує вивчення і призводить до вибору теми.

Соціальна сфера є базовою самостійною сферою суспільного буття, що охоплює усі прояви та реалії функціонування життя та діяльності суспільства в культурі. Саме соціальна сфера оптимізує соціальні процеси в суспільстві, створюючи принципи та механізми, інструменти та моделі, які примушують державу відтворювати її стратегію, враховуючи рівень економічного розвитку території, науково – технічного прогресу, його втілення у відповідні заклади, традиції та принципи виховання, які передаються із покоління в покоління.

Вченими-економістами визначено, що соціальна сфера є самостійною складовою суспільства з власним розвитком культури та певного рівня забезпечення життя населення. Дана тематика висвітлена у наукових працях таких авторів, як О.А. Бугуцького, С.Г. Важеніна, В.К. Горкавого, М.Я. Дем'яненка, Т.А. Заяць, В.І. Куценко, М.Й. Маліка, В.Я. Месель-Веселяка, Л.І. Михайлової, О.М. Онищенко, К.В. Прокопишак, П.Т. Саблука, В. Скуратівського, В.М. Трегобчука, В.П. Удовиченка, О.М. Царенка, В.В. Юрчишина, К.І. Якуби та ін.

Науковці звертають увагу, що при розвитку та постійній трансформації соціальної сфери повинна бути державна підтримка, яка проявляється у встановленні певних механізмів, регулюванні законодавчої бази та у виборі певної стратегії розвитку території [4, с.151].

Проблеми розвитку сільських територій, включаючи такий індикатор, як забезпечення соціальної сфери досліджено у роботах Г. Балабанова, С. Бондар, О. Бородіної, Ф. Важинського, О. Дем'янишина, Н. Долгушина, М. Зубаревича, І. Лісового, М. Орлатого, О. Павлова та багато інших [1, С.16].

Різні аспекти розвитку соціальної сфери досліджувались в роботах вітчизняних вчених: А. Гальчинського, В. Геєця, І. Гнибіденка, О. Грішної, М. Долішнього, М. Карліна, Е. Лібанової, І. Лукінова, П. Леоненка, В. Мандибури, О. Макарової, Б. Надточій, В. Новікова, В. Одиця, В. Онікієнка, Б. Панасюка, І. Петрової, С. Пирожкова, А. Ревенка, У. Садової, М. Соколик та багатьох інших [2, с.135].

Вивчення соціальної сфери, дає змогу відчувати роль соціального компонента, який змінюється відповідно до потреб розвитку та забезпечення соціальної стабільності. Динамічний стан соціальної сфери має ще й регіональні особливості. У зв'язку з чим підрозділяють об'єкти соціальної сфери на місцеві, муніципальні, регіональні. Всі ці об'єкти неймовірно значущі для проведення регіональної соціальної політики. Вони складають велику чисельність і знаходяться в прямому підпорядкуванні регіональних органів влади. Соціальна сфера регіонів має різну ступінь розвитку соціально-територіальної спільноти. Регіони, розвиваючи соціальну сферу, змушені та бажають привести до оптимального стану соціальні індикатори свого розвитку (величину прожиткового мінімуму, долю населення які знаходяться за порогом бідності, величину поляризації доходів, долю тих що одержують професійну освіту, перелік та об'єм медичних послуг, за умови доступності населенню, долю безробітних, дитячої смертності та народження). Розвиток соціальної сфери регіону це сукупність самостійного відтворення явищ та організованих суспільством прогресивних змін.

Розглянемо основні об'єкти соціальної сфери Вінницької області, а саме: медицину, освіту, культуру.

Чисельність Вінницької області в 2000 році становить 1811,0 тис. осіб, в т.ч. міського – 844,3 тис. осіб, сільського 966,7 тис. осіб, в 2014 році відбулося зниження до 1618,3 тис. осіб, міське населення становить – 815,3 тис. осіб і сільське 803 тис. осіб. Протягом багатьох років область була однією із шести об-

ластей України, де питома вага сільського населення переважала міську, з 2012 року спостерігається збільшення міського населення та перевага його над сільським [7]. Це відбулось як за рахунок міграції населення, так і за рахунок збільшення кількості народжених та зменшення кількості померлих у містах. Тому, природний приріст в сільській місцевості має проблеми і вагоме значення відіграє при цьому забезпеченість закладами соціальної сфери та робочими місцями.

Ефективність надання вчасної медичної допомоги зумовлена реформами у медичному обслуговуванні та розвитком первинного рівня медичної допомоги. В 2000 році у Вінницькій області налічувалось 330 одиниць амбулаторно – поліклінічних закладів, в 2014 році це вже 451 заклад, при цьому реорганізовано і створено 37 амбулаторій загальної практики сімейної медицини та 902 фельдшерсько-акушерських пункти [5]. Таке реформування надасть змогу вчасно отримати допомогу та зумовлює доступність послуг. В системі екстреної медичної допомоги (ЕМД) області задіяні майже 2 тисячі медпрацівників. Проводяться роботи по укріпленню матеріально-технічної бази закладів первинної мережі. За 10 місяців 2014 року відремонтовано 365 закладів первинної мережі на суму 9799,1 тис. грн. Все це призвело до зниження рівня захворюваності в 2014 році 1198,1 ти. випадків, порівняно з 2000 роком – 1379,1 тис. випадків.

У 2014 році в області функціонує 781 дошкільний навчальний заклад, в яких виховується біля 54,5 тис. дітей, порівняно з 2000 роком значно менше – 695 закладів. Вищевказана мережа дошкільних навчальних закладів, в основному, задовольняє потреби населення області. На сьогоднішній день в області відсутні будівлі дошкільних закладів, які використовуються не за призначенням та потребують повернення.

У Вінницькій області діє 888 загальноосвітніх навчальних закладів в 2014 році, в порівнянні в 2000 році – 1072 заклади. Дане скорочення відбувається за рахунок реформи та недостатнього рівня фінансування, зниження народжуваності, особливо в сільській території, тому органи влади створюють програми по об'єднанню шкіл чи закриттю загальноосвітніх закладів.

Проблеми ринку праці та насиченість певними видами спеціальностей зумовлюють також зниження вищих навчальних закладів до 17 в 2014 році в області, а в 2000 році їх налічувалось 26 [6]. Позитивним моментом розвитку вищих закладів є залучення модернізованого процесу навчання (використання сучасної техніки та автоматизація навчального процесу) та відкриття нових спеціальностей, все це допоможе більш конкурувати серед закладів інших областей.

Нажаль, недостатній рівень фінансування з різних джерел зумовлює також помітне зменшення закладів культури Вінницької області, а саме універсальних бібліотек з 1146 одиниць в 2000 році до 990 в 2014 році, клубних закладів, які в сільській місцевості поєднують в собі (бібліотеку, демонстрацію фільмів, проведення концертних програм) з 1249 одиниць в 2000 році до 1132 в порівнянні з 2014 роком [6].

Список посилань на джерела

1. Гарацук О. В. Соціальна сфера – важливий чинник відродження сільських територій: стан, проблеми, шляхи їх розв'язання [Електронний ресурс] / О. В. Гарацук, В. І. Куценко // *Економіка розвитку*. – 2015. – № 1. – С. 14-20. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/escro_2015_1_4.pdf.
2. Калініченко О. О. Соціальна сфера та її гуманітарна складова [Електронний ресурс] / О. О. Калініченко // *Наукові праці Національного університету харчових технологій*. – 2013. – № 49. – С. 134-138. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Npukht_2013_49_26.pdf.
3. Коломоєць Т. Г. Соціальна сфера реалізації професійного потенціалу працівників корекційних закладів освіти [Електронний ресурс] / Т. Г. Коломоєць // *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики*. – 2013. – Вип. 58. – С. 86-94. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/staptr_2013_58_13.pdf.
4. Лазутіна Л. О. Економічна сутність категорії "соціальна сфера сільських територій" [Електронний ресурс] / Л. О. Лазутіна // *Вісник Сумського національного аграрного університету. Фінанси і кредит*. – 2013. – № 1. – С. 150-154. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vsna1_2013_1_28.pdf.
5. Програма економічного і соціального розвитку Вінницької області на 2015 рік. Сайт Вінницької обласної державної адміністрації. Розділ економіка. Регіональні програми розвитку. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/web_alldocs/Doc%D0%9B%D0%9C%D0%9B%D0%A79SYCAS.
6. Сайт головного управління статистики у Вінницькій області. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.vn.ukrstat.gov.ua/>.
7. Стратегія збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2020 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/web_alldocs/Doc%D0%9B%D0%9C%D0%9B%D0%A79TEHE2

Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу
Інститут економіки та управління
в нафтогазовому комплексі

СЕРТИФІКАТ

підтверджує, що

Глазко Наталія

приймав (ла/ли) активну участь у роботі

у Міжнародній науково-практичній конференції

**“ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СТРАТЕГІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГАЛУЗЕВИХ І
РЕГІОНАЛЬНИХ СУСПІЛЬНИХ СИСТЕМ”**

Івано-Франківськ - Яремче, 20-22 травня 2015 року

з доповіддю на тему:

**«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ОБ'ЄКТІВ СОЦІАЛЬНОЇ
СФЕРИ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ»**

Ректор

акад. Крижанівський Є. І.

Директор ІНЕУ

проф. Гораль Л. Т.

